

nen tabe sin Betydning som Forbindelsesvei mellem Kjøbenhavn og Sjælland. Den korteste og naturligste Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Sjælland er den gamle og velbekjendte over Kallundborg til Narhuus; men skal denne Forbindelsesvei komme til sin Ret paarty, saa er det nødvendigt, at Banen ikke kommer til at udmunde ved Ringsted, men derimod ved Nøeskilde. Om altsaa denne Bane skal blive en Forbindelsesbane, der har Betydning for hele Landet, eller ikke, eller om den skal synke ned til blot at blive en Localbane, vil komme til at afhænge af, om den faaer sit Udmundingspunkt ved Nøeskilde eller Ringsted. Jeg maa altsaa tillade mig at anbefale Nøeskilde og varmt anbefale den i det hele Baneanlægs Interesse. — Der er nogle ganske smaa Bemærkninger, som jeg kunde ønske at knytte til Lovforslaget, idet jeg anseer det for rigtigt at gjøre opmærksom paa en enkelt eller et Par enkelte Unøiagtigheder, som jeg troer, ere indløbrne ved Affattelsen. Jeg vil saaledes gjøre opmærksom paa, at der i § 2, andet Punktum, siges: „Foraauidt Andre end det sjællandske Jernbaneselskab osv.“ Dette Fleertal „Andre“ kan forståes saaledes, at man kunde tænke sig de Sectioner, hvori Banen kan deles, overgivne til forskjellige Entrepreneurer. Det har maaskee ikke været Meningen, men denne Mening er forenelig med de Ord, som staae der; men hvis det er Meningen, saa maa et Ord forandres baade i § 3 og i § 4, thi der tales kun om den, der erholder Concession, medens man saa igjen i § 6 kommer tilbage til det samme Udtryk og siger: „Foraauidt Concession meddeles til Andre.“ Der er en Uoverensstemmelse i disse Udtryk, som jeg troer, det vilde være heldigt at forandre. — Endnu skal jeg kun bemærke, at det sidste Punktum i § 2, saavidt jeg skjønner, vil have sin rette Plads som et nyt og tredje Stykke i § 6, thi det, som der siges, hører aabenbart hjemme i den Forbindelse, som allerede er tilstede i § 6. Særligt skal jeg naturligtvis med Varme anbefale Forslagets Fremme.

Saffner: Saa det første Dødstik af, da der blev Spørgsmaal om her i Landet at

anlægge Jernbaner, har det staaet for mig som det uafviselig Rigtige, at man gjorde det til Gjenstand for nøiagtig Undersøgelse og Prøvelse, hvilke Banelinier der maatte anses for at være absolut nødvendige for Landets Udvikling; det vil med andre Ord sige, at man fik fastslaaet et Stambranenet for hele Landet. Som bekendt er man ikke gaaet den Vej; man begyndte med at anlægge en Jernbane fra Nøeskilde til Korsør, idet jeg nemlig egentlig ikke troer, at den første Jernbane, den fra Kjøbenhavn til Nøeskilde, som tidligere var anlagt, kunde betragtes som Paabegyndelsen af Jernbranenettet her i Landet. Altsaa, den første Jernbane, man anlagde her i Landet, var den fra Nøeskilde til Korsør, som satte Hovedstaden i Forbindelse med Korsør. Senere fik vi anlagt den saakaldte jydskke Overbane, nemlig fra Eimfjorden til Narhuus Havn. Denne Banes Anlæg har altid staaet for mig som fæstet med en udelukkende Kjøbenhavns Interesse for Die. Jeg veed nok, at man ogsaa har anført, at man derved vilde lette Udførselen af Sjællands Producter vesterpaa ad England til igjennem Agger-Canal; men det troer jeg var et Phantastibillede, som man i sin Tid ikke selv rigtig har troet paa. Noget senere kom Bestemmelsen om et Anlæg af Baner igjennem Sjælland og Thyen. Banelinien i Sjælland har jo, som bekendt, været underkastet flere Forandringer ad Lovgivningsveien. Derefter kom Helsingørsbanen til som Supplement til den sjællandske Bane, men det er egentlig først ved de Jernbanelinier, som bleve vedtagne ffjor, at man fulgte de Principer, som jeg troer, man burde have haft for Die fra Først af, nemlig Fastsættelsen af et Stambranenet i Landet. Ved Fastsættelsen af Forlængelsen af den jydskke Overbane til Frederikshavn, ved Fastsættelsen af den jydskke Vestbane og Forbindelsesbanen mellem Esbjerg, Havn og Banderup fik man afsluttet et fuldstændigt Stambranenet for Provindsen Nørrejylland. Jeg skal indrømme, at vi ved samme Leilighed maatte tage den Jernbanelinie, som man vist skulde have nogen Banfæltighed ved at bringe ind under Begrebet Stambane; jeg sigter naturligtvis til Banen Standerborg-Silleborg. Det forekom mig